

виятъ му гласъ се разнесе заплашително срѣдъ глухия, разбуненъ шумъ.

— Рицари на Светия Кръстъ, не губете дързости! Имайте довѣрие въ Бога, който изстрада заради васъ толкова мъжки и изтезания, който заради грѣха на Адама и Ева пое мъченическия пѣтъ на Голгота, защото по-рано, поради кжсчето отхапана ябълка, ние всички отивахме въ страданията на мрачния пѣкълъ. А чрезъ смъртъта на Исуса Христа бидохме изкупени. Който умре тукъ заради него, ще отиде право въ лоното Аврамово. Всички тия люде съ коженитѣ дрехи, които виждате предъ васъ, не вѣрватъ нито въ Бога, нито въ неговата мощъ, а въ първото животно, което срещнатъ сутринтъта. А вие, които сте добри християни, добри люде, събрани тукъ отъ всички страни по заповѣдъ на папата, изповѣдани и причастени отъ всѣкаквъ грѣхъ — вие сте зърното, а ония тамъ сламата ... Заповѣдвамъ ви да се спуснете противъ враговетѣ на Исуса Христа! И отъ Божие име ви прощавамъ всички грѣхове, които сте сторили до този мигъ!

Капелантътъ отново издигна високо кръста нагоре и го размахна за благословъ.

— За Светия гробъ! — се издигна мощенъ викъ и латинитѣ боднаха конетѣ си, спуснаха копията хоризонтално, препуснаха напредъ.

Залюлъ се земята, затрепера бистриятъ въздухъ. Като два настрѣхнали облака се сблъскаха вражескитѣ войски. Изви се буря отъ желѣзо и пурпуръ, засвѣткаха брони шлемове, щитове, затрѣщѣха като грѣмотевици ударитѣ на остри саби и тежки мечове, захвърчаха въ въздуха парчета отъ счупени копия и медни щитове, части отъ изтрѣгнати шлемове, разкжсани прѣпорци ... Зачерви се земята отъ пролѣната кръвъ.

Заобиколенъ отъ най-храбритѣ рицари, великантътъ Пиеръ дьо Брасио се стреми да пробие първитѣ редици на българитѣ по посока на срѣдището — тамъ кждето се вѣе Бориловото знаме. Брасио дига мечъ на лѣво и дѣсно, стоваря страшни удари, каквито само той умѣе да нанася, като разсича наполовина и конь и конникъ.